

РЕШЕНИЕ

№ 90

гр. София , 30.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО XIV ВЪЗЗ. СЪСТАВ в публично заседание на пети юли, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Андрей Ангелов
Членове:	Емил Дечев Кристина Гюрова

при участието на секретаря ДАНИЕЛА Д. ГЕНЧЕВА
в присъствието на прокурора Дочо Пламенов Дочев (СГП-София)
като разгледа докладваното от Андрей Ангелов Въззивно наказателно дело
от общ характер № 20211100602312 по описа за 2021 година

Производството е по реда на глава XXI от НПК.

С присъда от 22.03.2021г., постановена по НОХД № 14 913/2019г. по описа на СРС, НО, 23 състав съдът е признал за виновен подсъдимия ИВ. Г. М. за извършено престъпление по чл.354а, ал.3, пр.2, т.1, пр.1 от НК за това, че на 11.03.2019 г., около 23,40 часа, в гр.София, ж.к. „***** *****“, без надлежно разрешително съгласно Закона за контрол на наркотични вещества и прекурсори, високорискови наркотични вещества, подлежащи на контрол, съгласно единната конвенция за упойващите средства на ООН от 1961г. допълненията към нея, ратифицирани от Р.България и ЗКНВП и посочени в приложение № 1 към чл.3, т.1 от Наредбата за реда за класифициране на растенията и веществата,като наркотични, в сила от 10.11.2011г., издадена въз основа на чл.3 ал.2 от ЗКНВП, е държал високорисково наркотично вещество, както следва: коноп, е общо нето тегло 92,83 грама, с различно процентно съдържание на активно действащият компонент ,при цена за един грам 6 лева,на обща стойност 556,98 лева, както следва: Обект №1-коноп /марихуана/ е нето тегло 49,08 грама, е процентно съдържание на активно действащия компонент тетраhydroканабинол 17%, при цена 6 лева за грам, на стойност 294,48 лева; Обект №2-коноп /марихуана/ е нето тегло 43,75 грама, е процентно съдържание на активно действащият компонент тетраhydroканабинол 16 % , при цена 6 лева за грам, на

стойност 262,50 лева, като конопът е високорисково наркотично вещество, включено в приложение №1 към чл.3 т.1 на Наредба за класифициране на растенията и веществата като наркотични-Списък 1 „Растения и вещества е висока степен на риск и обществено здраве, поради вредният ефект от злоупотребата е тях, забранени за приложение в хуманната и ветеринарната медицина“, като при условията на чл.54 от НК му е наложил наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 (една) година и 6 (шест), изпълнението на което е отложено на осн. чл. 66, ал.1 от НК за срок от 3 (три) години и наказание „глоба“ в размер на 2 000 лв. (две хиляди лева).

Подсъдимият М. е осъден също така да заплати деловодните разноски в размер на 541.89 лв. (петстотин четиридесет и един лева и 89 стотинки) в полза на СДВР, сумата от 139.99лв. (сто тридесет и девет лева и 99 стотинки) по сметка на СРС, като на осн.чл.354а, ал.6 от НК е постановено отнемане в полза на Държавата на инкриминираното високорисково наркотично вещество.

От така постановената присъда е останал недоволен подсъдимия М., който чрез подадена от упълномощения му защитник адв. К. С. въззивна жалба я обжалва изцяло. Е депозирания защитника жалба се излагат доводи за неправилност и необоснованост на присъдата. Счита се, че обвинението е недоказано и авторството на подсъдимия не се установява, като според защитника уличаващите подзащитния му свидетелски показания са противоречиви, вторични и изолирани от останалия по делото доказателствен материал, а протоколът за оглед е негоден поради съществените пороци при съставянето му. Излага твърдения за недоказаност на авторството на деянието поради неустановеност на връзка между инкриминираното наркотично вещество и подс. М.. Прави се искане за отмяна на присъдата и постановяване на нова такава от въззивния съд, с която подсъдимият бъде оправдан по повдигнатото му обвинение.

В съдебно заседание прокурорът от СГП счита жалбата за неоснователна и предлага атакуваната присъда да бъде потвърдена.

Упълномощеният защитник на подс. М. - адв. С. в пледоарията си заявява, че поддържа въззивната жалба, като допълва доводите за недоказаност на обвинението – че иззетата дактилоскопна следа от транспортната опаковка не е на подзащитния му; че протоколът за оглед на местопроизшествие е негоден поради липсата на ясно описване на мястото на иззетата вещ, подкрепящи се и от показанията на поемните лица, които не са присъствали при извършването на действията; че показанията на полицейските служители са несигурни и колебливи. Поддържа искането си за оправдаване на подзащитния му.

Подсъдимият М. в хода на съдебните прения не излага собствени съображения, поддържайки доводите на защитника си, а в предоставената му последна дума моли да

бъде оправдан.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и след като извърши цялостна служебна проверка на присъдата съобразно изискванията на чл. 314 от НПК, намира за установено следното:

На първо място въззивната инстанция след служебна проверка не констатира наличието на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, свързани с нарушаване правото на защита на подсъдимия М., от което следва, че не се налага първоинстанционната присъда да бъде отменена на това основание, а делото да бъде върнато за ново разглеждане на СРС или на прокурора. Наведеният във въззивната жалба довод за „ съществени процесуални нарушения“ е бланкетен – без каквато и да била конкретизация. Това обуславя необходимост въззивната инстанция да провери обосноваността и правилността на обжалваната присъда.

В изпълнение на задълженията си да извърши собствен анализ на събраните от първата инстанция доказателства настоящият състав счита, че фактическата обстановка по делото е обстойно и прецизно изяснена от районния съд. Установени са по безспорен начин всички обстоятелства, релевантни за правилното му решаване и визирани в чл.102, т.т.1-3 от НПК – фактът на извършване на престъплението, авторството на подсъдимия в него, общественотоопасните последици, причинени с деянието, субективната страна на престъплението, личността на подсъдимия, конкретното своеобразие на обстоятелствата, при които е извършено престъплението.

Фактическите констатации на първоинстанционния съд са направени след пълен и задълбочен анализ на събраните по делото доказателства – обясненията на подсъдимия М., показанията на свидетелите С.Г.П., Г.В.П., Н.А.И., Б.И.О., Х.М.Б., заключенията на физикохимична експертиза, дактилоскопна експертиза и комплексна съдебно-психиатрична и психологична експертиза , протокол за оглед на местопроизшествие ведно с фотоалбум към него, протокол за оценка на наркотични вещества, справка за съдимост на подсъдимия, приемо-предавателен протокол № 62815/23.05.2019 г. на НОП – ЦМУ.

Не се явява развития във въззивната жалба и поддържан в хода на съдебните прения довод на защитата за изключване на протокола за оглед от 12.03.2019г. от доказателствената маса. Следва да бъде посочено, че протоколът от посочената дата е със съдържанието, визирано от чл. 129, ал.1 и ал.2 от НПК, поради което и се ползва със силата, предвидена в чл. 131 от НПК – за извършването на съответните действия, за реда по които са извършени и за събраните доказателства. На следващо място за действието е изготвен и приложен по делото албум с фотоснимки, които визуализират отразените в протокола констатации, а съпоставката помежду им също води до извод за достоверност на вписаните в протокола обстоятелства. Описанието на мястото, където

е извършен огледа е съобразено с особеностите на терена – алея пред блок 19 в гр.София, ж.к. „***** град“, до бивше заведение „Маска“, като упреците на защитата за непълно и неясно посочване на мястото на действието не почиват на опитните правила – възможно е да бъде извършен оглед на място, където не съществуват точни ориентири (напр. поле, нива и други местности без конкретен адрес и ясни пространствени параметри). На следващо място разпитите на поемните лица О. и Б. също не дават основания да се приеме наличието на съществени процесуални нарушения при извършването на процесуално следствените действия, респ. процесуалната им негодност. Така поемните лица сочат, че провеждането на огледа е било извършено в тяхно присъствие и това на подсъдимия, а веществените доказателства са намерени и иззети също в тяхно присъствие. Анализът на показанията на тези свидетели установява, че органите на разследването са спазвали законовите изисквания при провеждането на следственото действие, поемните лица са имали видимост към мястото на огледа, като изрично следва да се посочи, че задължение на самия свидетел/и е било да следи за извършването на действията на разследващите органи, а това дали го е сторил или не (дали е гледал или не конкретните действия) не подлежи на контрол от извършващия действието орган. На следващо място поемните лица са подписали протокола от огледа без възражения или забележки, като потвърждават, че положените подписи са техни. С оглед изложеното, не са налице основания доказателственото средство - протокол за оглед на местопроизшествие - да се изключи от доказателствената съвкупност, поради нарушения при извършване на следственото действие, с оглед липсата на доказателства за допуснати съществени нарушения, които да опорочат неговата годност, както и правилно СРС е приел.

Обосновано е прието, че подсъдимият М. е роден на ***** г. в гр. Бургас, българин, български гражданин, неосъждан, трудово ангажиран, със средно образование, неженен, с постоянен адрес в гр. Средец, ул. „*****“, живущ в гр. София, ж.к. „***** град“, ***** ******, с ЕГН *****. В група „Тежки престъпления“ към 07 РУ-СДВР била получена информация, че лице с малко име „И.“ разпространява марихуана на територия на ж.к. „***** *****“, предимно след 23.00 ч. На 11.03.2019 г. около 23,40 часа служители на 07 РУ-СДВР - свидетелите С.П., Г.П. и Н.И., докато провеждали наблюдение в района, забелязали лице от мъжки пол - подсъдимият И.М., да стои до бл.19 и да държи в ръцете си хартиен плик с надпис „Sephora“. Полицейските служители се приближили към него, легитимирали се със служебните си карти, при което М. пуснал плика на земята. Те го попитали какво има в плика и той отговорил, че има марихуана, която отказал да предаде доброволно. Свидетелите П., П. и И. докладвали в дежурната част и запазили местопроизшествието до пристигането на оперативна група. С протокол за оглед на местопроизшествие бил иззет черно-бял хартиен плик с надпис „Sephora“, съдържащ растителна маса. Огледът и изземването били извършени в присъствието на поемни лица - свидетелите Б. О. и Х. Б.. Впоследствие било установено, че иззетата растителна маса е коноп с общо нето тегло 92,83 грама, с цена за един грам 6 лева, на обща стойност 556,98 лева, разпределена в два обекта, както следва:

Обект №1-коноп /марихуана/ с нето тегло 49,08 грама, с процентно съдържание на активно действащия компонент тетрахидроканабинол 17%, при цена 6 лева за грам, на стойност 294,48 лева;

Обект №2-коноп /марихуана/ с нето тегло 43,75 грама, с процентно съдържание на активно действащия компонент тетрахидроканабинол 16 %, при цена 6 лева за грам, на стойност 262,50 лева.

Държаното от подсъдимия М. високорисково наркотично вещество е поставено под национален контрол, като е забранено за продажба и приложение в хуманната и ветеринарна медицина съгласно Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите. Наркотичното вещество коноп е включено в списък I - „Растения и вещества с висока степен на риск за общественото здраве, поради вредния ефект от злоупотребата с тях, забранени за приложение в хуманитарната и ветеринарната медицина“ - Приложение №1 към чл. 3, т. 1 от Наредба за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични.

Подсъдимият М. не е имал надлежно разрешение за държането на високорисково наркотично вещество.

Високорисковото наркотично вещество било иззето и предадено на 23.05.2019 г. на ЦМУ, отдел „НОП“ , за което бил съставен приемо – предавателен протокол № 62815 от с.д.

Изложените фактически положения, по същество идентични с приетите за установени от първостепенния съд, се извеждат от събраните от този съд писмени, гласни доказателства и способите за събирането и проверката им.

Както правилно е преценил първоинстанционният съд, тази доказателствена основа е достатъчна и годна, за да обоснове фактът на извършване на престъпление по чл. 354а, ал.3, т.1 от НК, да свърже неговото авторство именно с подсъдимия, да изясни обстоятелствата, при които са протекли събитията и точната тяхна хронология. Доказателствата са правилно осмислени от първата инстанция. Изложените аргументи, които обхващат всички значими обстоятелства и документират необходимия доказателствен анализ, имат нужната обяснителна стойност и яснота, като законосъобразните изводи на състава на СРС, които се споделят от настоящия състав, с оглед на депозираната жалба е необходимо да бъдат допълнени със следното:

По същество доказателствената съвкупност по делото е противоречива в частта си относно гласните доказателствени средства, които условно (с оглед на тяхната информационна насоченост) биха могли да се разделят на две групи – първата, състояща се от показанията на служителите на 07 РУ-СДВР - свидетелите С.П., Г.П. и Н.И. и втората, обхващаща дадените от подсъдимия обяснения, като противоречието касае авторството на деянието (държането на инкриминираното високорисково наркотично вещество). По отношение на останалите обстоятелства от значение за

правилния изход на делото – наличието на престъпление, мястото и датата на извършването му, както и конкретният му предмет, и неговата парична равностойност, и съдебното минало и психичния и психологичния статус на подсъдимия М. се установяват напълно еднопосочно от протоколите за оглед на местопроезшествие и за задържане на подсъдимия, заключенията на комплексна съдебно-психиатрична и психологична експертиза на ФХЕ и писмените доказателства.

При наличие на противоречие в доказателствени източници (особено при гласни такива) правилата на формалната логика налагат преценката за тяхната достоверност да се основава на обективни критерии, залежали и в дългогодишната съдебна практика, а именно естеството (качествената характеристика) на информационния носител, неговото съответствие с другите събрани по делото доказателства и вътрешната му убедителност, изводима от неговата логичност и последователност. Извършената от въззивния съдебен състав и основана на посочените критерий преценка на достоверността на двете противостоящи си групи гласни доказателствени средства води до доказателствен извод за достоверност на изнесената от свидетелите П., П. и И. версия на събитията, случили се на инкриминираната дата, респ. за недостоверност на данните, съдържащи се в гласното доказателствено средство от втората такава относно главния факт на процеса – авторството на подсъдимия в извършването на инкриминираното деяние против народното здраве.

Така показанията на служителите от 07 РУ-СДВР – свидетелите П. и П. по несъмнен и категоричен начин установяват факта на престъплението и участието на подс. М. в неговото извършване. Същите възпроизвеждат непосредствените си възприятия от случилото се, липсват каквито и да било обективни основания да се счита, че те са тенденциозни и необективни, че в тях свидетелите са трансформирали спомена си за събитията и са ги представили пред съда с друго съдържание. Напротив – данни за подобно „сговаряне” във вреда на подс. М., освен че не са налице, се изключват от вътрешната убедителност и категоричност, съдържаща се в показанията на посочените полицейски служители, напълно последователни в разказа си, че подсъдимият е държал плика, където са се намирали наркотичните вещества и при легитимирането им го е пуснал на земята. Изложението на разказа на всеки един от посочената група свидетели за интересующите делото събития е хармонично и еднакво подробно във всичките свои части, показва логичност и безпротиворечивост, като липсва неувереност и лабилност, базирано е единствено на това, което свидетелят лично е запомнил без наличие на предположения, на мнения и оценки на факти, за които той няма собствени и стабилни възприятия и категоричен спомен. Ето защо и настоящият съдебен състав, подобно на първата инстанция прие, че показанията на свидетелите П., П. и И. следва да бъдат кредитирани в тяхната цялост. Именно последните установяват авторството на деянието от подсъдимия категорично и несъмнено; липсва необходимост от извършване на разпознаване на лице за установяване на извършителя на деянието, тъй като начинът на разкриване на престъплението и непосредственото задържане на извършителя, ведно с предмета на престъплението и на мястото на извършването му, правят безпредметно подобно процесуално-следствено действие.

Анализът на гласните доказателства от „втората” група – обясненията на подсъдимия – твърдящ „съвпадение” на намерените до него наркотичните вещества от

служителите на 07 РУ-СДВР, респ. случайното им попадане на мястото на престъплението – води до извод за тяхната недостоверност относно посоченото обстоятелство. Съдът прие, че тази група доказателствени източници представлява единствено защитна версия на подсъдимия и не ги кредитира. Несъмнено обясненията на подсъдимия имат двукрия характер (на доказателствено средство и средство за защита), което налага техния анализ и необходимост от проверката им, като анализът на самите източници на интересуващи делото факти води до извод за тяхна неубедителност, като следствие от тяхната противоречивост (помежду им и в отделните им части), нелогичност и странни от житейска гледна точка твърдения.

Ето защо и съвкупният анализ на обясненията на подс. М. води до извод за тяхната неубедителност, житейска недостоверност и изолираност от останалия събран по делото доказателствен материал, поради което и следва извод за тяхната недостоверност в посочената по-горе част.

Изготвените по делото експертни заключения и писмени доказателства кореспондират помежду и с останалия събран по делото доказателствен материал, поради което следва да бъдат ценени в тяхната цялост.

Ето защо и след анализ на събраните и проверени по делото доказателства, настоящият съд напълно споделя констатациите на първата инстанция по фактите, а доводите, развити във въззивната жалба за недоказаност на обвинението – оставени без уважение като неоснователни. Действително установените по транспортната опаковка (плик) дактилоскопни следи не са на подсъдимия, но това означава, че съприкосновение с вещта е имало и друго лице, като тълкуването на защитата, че е ескулпиращо подсъдимия обстоятелство, не съответства на правилата на формалната логика – фактът на държането на инкриминираното високорисково вещество се установява несъмнено от гласните доказателства посочени по – горе.

На базата на правилно възприетите фактически обстоятелства районният съд законосъобразно е заключил, че подсъдимият ИВ. Г. М. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъпление по чл.354а, ал.3, пр.2, т.1, пр.1 от НК.

На първо място, подсъдимият М. е годен субект на наказателна отговорност. Същият е бил пълнолетен към момента на извършване на престъплението; липсват данни да е страдал от продължително или краткотрайно разстройство на съзнанието и както тогава така и понастоящем е в състояние да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си.

От обективна страна на 11.03.2019 г. подс. М. е държал високорисково наркотично вещество – марихуана (описана подробно по-горе) с общо нето тегло

92,83 грама и на обща стойност 556,98 лева.

Втората изпълнителна форма на престъплението по чл. 354а, ал.3 от НК – “държането” е от категорията на т.нар. „продължени престъпления”, при които изпълнението се характеризира с трайно, продължаващо непрекъснато осъществяване на състава, до настъпването на някакви зависещи или не от волята на дееца обстоятелства, които го прекратяват. Съставомерно “държане” по чл. 354а, ал.3 от НК е налице, когато за наркотичното вещество няма надлежно разрешение и то обективно се намира във фактическа власт на дееца. В случая безспорно се установи, че наркотичните вещества са се намирали у подсъдимия, т.е. били са в неговата фактическа власт.

На следващо място държането на наркотичните вещества е станало без за това подсъдимият да е имал надлежно разрешение по смисъла на чл.32 от ЗКНВП. Предвид характера на наркотичните вещества, чието държане би могло да доведе до причиняване на увреждания на здравето и човешки жертви, законодателят е въвел специален разрешителен режим с оглед упражняването на строг контрол върху тяхното придобиване и държане, като както конопът (марихуаната), така и амфетаминът са включени в Приложение № 1 към чл. 3, т. 1 от Наредба за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични, приета с ПМС № 293 от 27.10.2011г. на основание чл.3, ал.2 и ал.3 от ЗКНВП, като за държането им е въведен специален разрешителен режим с оглед упражняването на строг контрол върху тяхното придобиване и държане. Подс.И. не се е съобразил именно с този специален режим, предвиден в ЗКНВП и държал наркотичните вещества без надлежно разрешение.

От субективна страна, съдът прие, че деянието е осъществено при пряк умисъл от страна на дееца – подс. М. е съзнавал всички елементи, обхванати от обективната страна на деянието по чл. 354а, ал. 3, т.1 НК, съзнавал е противообществения характер на осъществяването деяние, предвиждал е неговите общественноопасни последици и е искал и целял тяхното настъпване.

Справедливо, в съответствие с изискванията на чл. 36 от НПК и при условията на чл.54 от НК е и наложеното на подсъдимия М. за престъплението по чл.354а, ал.3, т.1 от НК наказание една година и шест месеца лишаване от свобода и кумулативно предвиденото наказание глоба в размер на 2 000лв . Въззивният съд споделя извода на СРС при определяне на наказанието за отдаване приоритет на обществената опасност на деянието и конкретния деец (освобождаването му от наказателна отговорност по реда на чл. 78а от НК също за престъпление против

народното здраве), като теглото и стойността на наркотиците също сочат на висока степен на обществена опасност, поради което (и предвид липсата на въззивен протест) настоящият въззивен състав намира, че наложеното на подс. М. е съответно на тежестта на престъплението и определянето му над минималния, но под средния предвиден в закона размер, се явява адекватно на степента на обществена опасност на деянието и дееца. С оглед размера на наказанието лишаване от свобода и предвид съдебното минало на подсъдимия М. са налице формалните предпоставки за приложението на чл. 66, ал. 1 НК. Тъй като срокът по чл. 66, ал.1 от НК е определен от СРС в минималния предвиден в закона размер и поради липсата на съответен протест, обсъждането му се явява безпредметно.

По отношение на деловодните разноси с оглед изхода на делото и в съответствие с чл.189,ал.3 от НПК, правилно същите са възложени в тежест на подсъдимия, а съобразно императивната разпоредба на чл.354а, ал.6 от НК е постановено отнемане на наркотичното вещество в полза на Държавата.

При цялостната служебна проверка на присъдата въззивният съд не констатира нарушение на материалния закон, други съществени нарушения на процесуалните правила, необоснованост или непълнота на доказателствата, поради което присъдата на СРС, НО, 23 с-в следва да бъде потвърдена в нейната цялост.

Воден от горното, Софийски градски съд на основание чл. 338 от НПК

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло присъда от 22.03.2021г., постановена по НОХД № 14 913/2019г. по описа на по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 23 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____